

Kitab Daniel - Nomer Satus Wolulas Dasa Loro

Persekutuan lan Peperangan Kenabian: Saka Seleukus Kuna tekan Geopolitik Modern

Jeff Pippenger

2024-04-12

Ayat kaping telulas lan patbelas mratélakaké sawijining sajarah nalika Seleukus lan Filipus saka Makedonia lagi mbentuk sawijining aliansi, lan wong-wong mau minangka pralambang Amerika Serikat, yaiku tentara proksi Roma kang kapisan, lan Makedonia (Yunani) minangka pralambang Perserikatan Bangsa-Bangsa. Ing sajarah wiwitan iku, aliansi raja sisih lor (Seleukus) lan Filipus (Yunani) nglambangaké sajarah kang nuntun mlebu marang Peperangan Panium, kang, rong abad sawisé iku, jeneng kutha mau diganti saka Panium dadi kutha Kaisarea Filipi. Jeneng kutha kang rangkep loro iku dudu kanggo mengeti aliansi Seleukus lan Filipus saka Makedonia.

Jeneng “Caesarea Philippi” asalé saka owah-owahan sajarah kutha kuna sing dikenal minangka Paneas utawa Panium. Kutha iku wiwitané dijenengi Paneas amarga cedhak karo sawijining sumber banyu gedhé sing dipasrahaké marang déwa Yunani Pan. Sumber banyu iku, sing ing jaman kuna dadi papan kaagamaan kang wigati, mili menyang Kali Yordan.

Nalika papréntahané Raja Herod Agung, kira-kira ing abad kaping 1 Saderengipun Masehi, kutha punika ngalami rénovasi ingkang wigati lan dipunwiwaraken saha dipunendahaken. Caesarea Philippi dipunparingi nama déning Herod Filipus, salah satunggaling putra Herod Agung. Panjenenganipun maringi nama kutha punika Caesarea minangka pakurmatan dhateng Kaisar Romawi Caesar Augustus, lan Philippi saking asmanipun piyambak, mila dados Caesarea Philippi. Pramila, “Caesarea Philippi” punika gabungan saking “Caesarea,” ingkang nggambaraken pakurmatan Herod dhateng Caesar Augustus, lan “Philippi,” ingkang ngormati Herod Filipus.

Miturut pralambang kenabian, Panium kagayut karo sawijining konfederasi antarané Seleucus lan Philip saka Makedonia, lan uga pakaryan aliansi antarané Caesar lan Herod Philip. Loro aliansi iku nuduhaké aliansi antarané Amerika Serikat lan Perserikatan Bangsa-Bangsa sing ndherek ambruké Rusia ing sangisoré Putin kaya sing dipralambangaké déning Seleucus lan Philip. Uga padha nglambangaké aliansi antarané Kapapaan, kang dadi ibu, lan Amerika Serikat, kang dadi putri, kaya sing dipralambangaké déning Caesar lan Philip, kang kalorone minangka wakil-wakil Roma. Bebarengan, iku nuduhaké Amerika Serikat ngulur “ngliwati telenging pamisah kanggo nggenggem tangan kakuwatan Romawi,” lan ngulur “ngliwati jurang kanggo sesalaman karo Spiritualisme.” Sadurungé angger-angger Minggu ing ayat nembelas, persatuan telu rangkep iku wis katetepaké.

Panium makili pusat pangibadan Yunani marang déwa Pan. Sumber banyu sing kasucekaké kanggo déwa Yunani Pan iku uga ing wektu iku kawentar minangka “Gapuraning Naraka,”

lan nalika Gusti Yesus rawuh ing kana, pangandika Panjenengané bab “Gapuraning Naraka” iku nandhani sawijining perjuwangan antarané sipat-sipat pulitik lan agami saka Yunani (globalisme), lan Protestanisme murtad sing kadadéan ing dina-dina pungkasan. Iku perang sing wiwitané diprakarsani déning Présidhèn sugih sing nggegeraké wilayah Grecia ing ayat loro. Iku sawijining peperangan njaban rangkah sing ndonya lan uga peperangan internal ing sajroning Amérika Sarékat.

Agama globalisme iku agama naga, kang ing kahanan modern kita iki awujud agama woke-isme. Ing taun 2020, kéwan galak saka jurang tanpa dhasar, kang diidentifikasi ana ing Wahyu pasal sewelas, ngetokaké kakuwatan pulitik lan agamané sarta matèni loro sungu kéwan galak bumi. Jurang tanpa dhasar iku, antarané liya, dilambangaké déning “Mata Air Pan,” kang marakaké mili Kali Yordan.

Ing mitologi Yunani, Pan digandhengake karo alam, ara-ara samun, lan musik pedesaan, lan anane sawijining mata banyu sing dipasrahake kanggo dheweke nduweni wigati agami tumrap para panyembah. Dewa Pan asring digambarake kanthi sikil, sungu, lan kuping wedhus. Pan dianggep minangka dewane para pangon lan kawanan, lan asring dipratelakake minangka déwa sing seneng dolanan lan usil, kang gegojegan ana ing alas lan pagunungan. Gambaran Pan minangka déwa sikilé wedhus selaras karo Daniel bab wolu, ing ngendi Yunani dipralambangake déning wedhus lanang. Wedhus iku kewan piaraan sing lumrah ana ing Yunani kuna, lan kerep ditemokake ing dhaérah pagunungan panggonan Pan diyakini ngluyur. Panggambaran iki banjur dadi ciri kang pinunjul sajroning ikonografi Pan lan tetep lestari ing seni lan sastra Yunani sing nggambarake dewa iku, klebu mata uang nasional.

Nalika Gusti Yesus ngunjungi Kaisaréa Filipi, Panjenengané negesaké yèn “Gapura-gapura Neraka” ora bakal ngalahaké Pasamuwan. Apa sing wis diandharaké déning Pétrus minangka wangsulan marang pitakoné Gusti Yesus dimangertèni ing sajarah lan tradhisi Kristen minangka “Pengkakuan Iman Kristen.”

Nalika Gusti Yesus rawuh ing tlatah Kaisaréa Filipi, Panjenengané ndangu marang para sakabate, pangandikané, “Miturut pangandikané wong, Aku iki, Putraning Manungsa, sinten?” Para sakabat banjur matur, “Sawenèh ana kang ngendika bilih Paduka punika Yokanan Pambaptis; sawenèh Élia; lan liyané Yérémia, utawi salah satunggaling para nabi.” Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, “Nanging miturut kowé, Aku iki sinten?” Simon Pétrus banjur mangsuli, “Paduka punika Sang Kristus, Putrané Allah ingkang gesang.” Gusti Yesus banjur ngandika marang dhèwèké, “Begja kowé, Simon Bar-Yona; amarga daging lan getih ora nyatakaké iku marang kowé, nanging Rama-Ku ing swarga. Lan Aku uga ngandika marang kowé, yèn kowé iku Pétrus, lan ing sadhuwuring watu karang iki Aku bakal ngedegaké pasamuwan-Ku; lan gapuraning neraka ora bakal bisa ngalahaké iku. Lan Aku bakal maringaké marang kowé kunci-kunci Kratoning Swarga; lan samubarang kang kokiket ana ing bumi bakal kaiket ana ing swarga; lan samubarang kang kokluwari ana ing bumi bakal kaluwari ana ing swarga.” Banjur Panjenengané dhawuh kanthi temenan marang para sakabate supaya padha aja ngandhani sapa waé yèn Panjenengané iku Gusti Yesus Sang Kristus. Matius

16:13–20.

Pethikan iki wigati banget, awit nggambarake sawijining wektu kang nemtokake ing palayanane Yésus lan ing pangrembakané teologi Kristen. Pangakené Pétrus manawa Yésus iku Sang Mesias, Putraning Allah kang gesang, dianggep minangka dhasar iman Kristen lan watu pojok kang ing sadhuwuré Gréja kabangun. Ukara, “ing sadhuwuré watu karang iki Aku bakal mbangun Gréja-Ku,” ing tradhisi Katulik ditegesi minangka rerujukan marang Pétrus dhéwé, kang déning Yésus dipratelakaké minangka “watu karang” kang ing sadhuwuré Gréja bakal kabangun. Pamaknan iki dadi dhasar tumrap primasi lan wewenang kepausan ing teologi Katulik.

Ing teologi Protestan, “watu karang” iku ora dipahami minangka ngrujuk marang Petrus pribadi, nanging marang pangakuning iman Petrus marang Gusti Yesus minangka Mesias lan Putraning Allah. Miturut pamawas iki, dhasaring Pasamuwan iku dudu Petrus, nanging pangakon manawa Gusti Yesus iku Kristus lan Putraning Allah. Sanadyan ana bedane tafsir teologis, Pangakoné Petrus ing Matius 16:13–20 dianggep minangka pérangan nas kang wigati lan dhasar ing kapitadosan Kristen, kang nekanaké jatidiri Gusti Yesus minangka Mesias lan Putraning Allah, sarta netepaké misi lan ancasing Pasamuwan.

Ing artikel sadurungé kita wis nyajèkaké sawijining pethikan saka *The Desire of Ages*, ing ngendi Sister White nengenaké sawetara prakara sing magepokan karo rawuhipun Kristus menyang Kaisaréa Filipi. Salah siji perkara sing panjenengané cathet yaiku yèn Kristus wis nggawa para murid adoh saka pangaribawané wong-wong Yahudi kanthi ancas ngaturaké piwulang-piwulang ing Kaisaréa Filipi.

“Saiki Gusti Yesus lan para sakabate wus rawuh ing salah siji kutha ing sakiteré Kaisaréa Filipi. Wong-wong mau wus ngliwati wates-wates Galiléa, mlebu ing sawijining dhaérah ing ngendi brahala isih ngrembaka. Ing kéné para sakabat katarik adoh saka pangaribawa pangendhaliing agama Yahudi, lan digawa supaya luwih cedhak sesambungané karo pangibadahing para kapir. Ing sakiwa-tengené katon manéka warna wujud kapitayan thakhayul kang ana ing sakehing péranganing jagad. Gusti Yesus kersa supaya paningal marang prakara-prakara iku nuntun wong-wong mau supaya ngrasa tanggung jawabé marang para kapir. Sajroning lenggahipun wonten ing dhaérah punika, Panjenenganipun ngupaya nyingkir saking mulang tiyang kathah, lan langkung mranata manahipun kanggé nyaréhaké dhiri kanthi langkung kebak dhateng para sakabate.” *The Desire of Ages*, 411.

Ing tanggal 18 Juli 2020, Kristus nyopot para murid tanggal 11 September 2001 saka pangaribawa Adventisme Laodikia. Kuciwa kapisan ing pasemon bab sepuluh prawan ngasilake sawijining pamisahaning gerakan saka pasamuwan para panyendha sing lagi ana ing proses dipunliwati. Kayekten iki kaleksanan ing sajarah Millerit tanggal 19 April 1844, lan maneh ing tanggal 18 Juli 2020. Sajarah mangsa tundha banjur diwiwiti, lan iku ngemu tenger “Kayekten” ing kaloroning gerakan malaékat kapisan lan katelu.

Kuciwa pisanan iku minangka kang kapisan saka telung tenger dalan, lan sajarah iku dipungkasi kanthi Kuciwa Ageng tanggal 22 Oktober 1844, kang nyirnakaké pralambang “lindhu gedhé” ing Wahyu pasal sewelas. Wiwitan, yaiku aksara kapisan ing abjad Ibrani, nglambangaké sawijining kuciwa, lan pungkasan, yaiku aksara kaping rong puluh loro ing abjad Ibrani, uga nglambangaké sawijining kuciwa. Aksara kaping telulas, kang makili pambrontakan, nandhakaké kuciwané para prawan bodho, kang ngetingalaké kawontenan padha kasirnan nalika swara panguwuh ing Tengah Wengi mratélakaké sapa kang wus nyawisaké awake lan sapa kang durung nyawisaké awake tumrap krisis iku. Rong puluh loro aksara ing abjad Ibrani makili pralambang panyawijiné kaallahan lan kamanungsan kang kalakon ana ing sajroning sajarah iku, sanadyan sajarah Millerite makili Kadesh kang kapisan, lan sajarah kita ing jaman iki makili Kadesh kang pungkasan.

Loro garis iku saajar, nanging sing siji nggambarake kagagalané umat Allah lan sing sijiné nggambarake kamenangané umat Allah. Sadurungé salib, Gusti Yésus nuntun para muridé menyang Panium, kaya déné Panjenengané wis nuntun para murid pungkasaning jaman menyang Panium, lan kanthi mangkono Panjenengané maringi kalodhangan tumrap sawijining kuciwa supaya nyingkiraké para murid pungkasaning jaman saka “pangaribawa sing nguwasani” Adventisme Laodikia, kang ing sajarah Matius bab nembelas kawakili déning “Agama Yahudi”. Kanthi mangkono, Panjenengané uga ing wektu sing padha nuntun para muridé mlebu ing sesrawungan sing luwih cedhak karo kaping, saéngga nggambarake lingkungan pakaryané para murid pungkasaning jaman, kang saiki urip ana ing pawujudan kebak saka kakuwatan Iblis, sing kawakili déning sistem komunikasi modern kang lagi dienggo kanggo nuntun saklumahing jagad supaya nampa tandha kéwan galak.

Sajarahé Kaisarea Filipi selaras karo sajarah Perang Panium, lan karo ayat telulas nganti limalas. Kristus lan para muridé padha ngadeg ana ing sangisoring ayang-ayanging salib, minangka pralambang para muridé ing dina pungkasan kang ngadeg ana ing sangisoring ayang-ayanging angger-angger Minggu. Ing kono, ing ayat telulas nganti limalas, yaiku Kaisarea Filipi, lan uga Perang Panium, yaiku papan panggonan kita ngadeg saiki, Kristus wiwit mulang para muridé bab apa kang wus arep kelakon miturut ayat nembelas.

“Panjenengané wus arep ngandharaké marang wong-wong mau bab sangsara kang ngentèni Panjenengané. Nanging luwih dhisik Panjenengané tindak nyingkir piyambakan, lan ndedonga supaya ati wong-wong mau kasiyapaké kanggo nampani pangandikané.” *The Desire of Ages*, 411.

Sadurunge Kristus ngandika marang para muridé bab salib, Panjenengané luwih dhisik tindak lunga, utawa Panjenengané ndangu, mangkono nandhani wektu ndangu ing pasemon lan ing sajarah wiwit tanggal 18 Juli 2020 nganti Juli 2023.

“Nalika lumebu gabung karo wong-wong mau, Panjenengane ora enggal ngandharake apa kang dikersakaké kanggo diparingaké. Sadurunge nindakaké iku, Panjenengane maringi wong-wong mau kalodhangan kanggo ngakoni pracayané marang Panjenengane, supaya padha dikuwataké tumrap pacoban kang bakal teka.” *The Desire of Ages*, 411.

Ing wulan Juli 2023, Gusti wiwit maringi kalodhangan marang wong-wong sing melu ing kuciwa iku, supaya ngandharake pracayane. Panjenengane nindakaké mangkono kanthi mbukak pesen Ezeziel telung puluh pitu, kang dadi pamastek tumrap pesen tanggal 11 September 2001. Pesen iku dadi benang sing ngiket wektu panyegelan wiwit tanggal 11 September 2001 nganti marang hukum Minggu sing bakal enggal teka. Mangkono iku kelakon kanthi nempatake kuciwa tanggal 18 Juli 2020 ing sajroning struktur bebener, awit wong-wong sing gelem ndeleng bisa nyumurupi manawa saben gerakan reformasi nduwèni sawijining tema kang lumaku ngliwati sajarah suciné kang mligi.

Ing dina-dina wekasan, pawarta babagan Bilai katelu rawuh ing tanggal 11 September 2001, banjur ana pawarta palsu babagan Bilai katelu kang diumumaké lan nuwuhaké kuciwa, nanging pawarta kang nguripaké wong-wong mau manèh sawisé telung dina satengah mati, dadi balung-balung garing lan buyar, yaiku pawarta babagan papat angin, yaiku uga Bilai katelu.

Para muridé jaman pungkasan saged nyumurupi, manawi piyambakipun kersa nyumurupi, bilih tigang pratandha dalam saking panyegelanipun satunggal atus sekawan dasa sekawan ewu punika minangka téma ingkang sami ing saben langkah, lan bilih ing langkah kaping kalih, pambrontakan ingkang ka pralambangakaken déning aksara kaping tigalas saking alfabet Ibrani negesaken pesen punika minangka “Kabeneran.” Paseksi kaping kalih ingkang kaparingaken déning Gusti punika wonten ing kasunyatan bilih kuciwalan kapisan saking gerakan-gerakan pambaruan ingkang rumiyin dipun dhasaraké ing pambrontakan nglawan karsanipun Allah ingkang sampun kababar, punapa punika Musa boten nyunat putranipun, utawi Uza ndemèk pethi prajanjian punika, utawi Marta lan Maria mangu-mangu dhateng pangandikanipun Gusti Yesus ngenani pejahipun Lazarus. Mung satunggal garis pambaruan ingkang boten njunjung kasunyatan bilih kuciwalan kapisan punika dipun dhasaraké ing pambangkangan, inggih punika gerakan pambaruanipun kaum Millerite, nanging ing wekdal punika ugi katuduhaken bilih sajarahipun kaum Millerite gadhah pratandha-pratandha dalam internal ingkang dipun dhasaraké ing kasunyatanipun angka wolu, dados saking pitu.

Kasunyatan yèn kang kaping wolu iku asalé saka kang pitu minangka unsur utama saka Wahyu Yesus Kristus kang saiki lagi kabukak segelé, lan transisi saka gerakan Millerite Filadelfia marang pasamuwan Laodikia dadi tenger dalam kang nandhani kapan gerakan Laodikia saka malaékat katelu bakal transisi marang gerakan Filadelfia saka satus patang puluh papat ewu. Mangkono, kasunyatan yèn pepesekan pisanan Millerite kelakon tanpa gerakané ngetokaké pambangkangan, nyedhiyakaké kontras tumrap tenger dalam kang padha ing dina-dina pungkasan nalika gerakan Laodikia saka malaékat katelu bakal mbangkang lan ngasilaké pepesekan, lan kanthi mengkono bakal selaras karo tenger dalam Millerite, sarta ngasilaké logika kanggo ndeleng yèn gerakan satus patang puluh papat ewu iku kang kaping wolu, yaiku kang asalé saka kang pitu.

Ing Juli 2023, Gusti ngedegaké sawijining “swara ing ara-ara samun” supaya nyawisaké umat pungkasaning jaman kagungané tumrap krisis angger-angger Minggu, lan sawisé Panjenengané wangsul saka anggoné ndangu ana ing pandonga marang para muridé,

Panjenengané maringi marang wong-wong mau kalodhangan kanggo ngandharaké pracayané. Ing jamané Kristus, pesen iku yaiku baptisané, yaiku titik nalika Yésus dados Yésus Kristus. Tenger dalam iku selaras karo 11 September 2001, lan para muridé kapangandikani apa pamikirané wong akèh, banjur para murid dhéwé uga kapangandikani apa pamikirané ngenani Kristus.

“Nalika Panjenengané nggabung karo wong-wong mau, Panjenengané ora enggal ngaturaké apa kang dipéngini Panjenengané kanggo dipituturaké. Sadurungé nindakaké iku, Panjenengané maringi wong-wong mau kalodhangan kanggo ngakoni pracayané marang Panjenengané, supaya padha kakuwataké tumrap pacoban kang bakal teka. Panjenengané takon, ‘Miturut pangandikané wong akèh, Aku iki, Putraning Manungsa, sapa?’”

Kanthi sedhik para sakabat kapeksa ngakoni manawa Israel wis gagal ngenali Mesiasé. Sawetara pancen, nalika padha nyumurupi kaelokan-kaelokané, wis nyatakaké Panjenengané minangka Putrané Dawud. Wong akèh sing wis dipakani ing Betsaida kepéngin ngumumaké Panjenengané dadi rajané Israel. Akeh wong wis siyap nampani Panjenengané minangka nabi; nanging wong-wong mau ora percaya manawa Panjenengané iku Sang Mesias.” *The Desire of Ages*, 411.

Akèh-akèhé wong Adventis ora percaya marang Bilai katelu tanggal 11 September 2001. Wong-wong mau percaya marang sawenèh mukjijat saka pangandika ramalan sing wis dipratelakaké ing gerakan iku, lan sawenèh mangertèni yèn piwulang tanggal 11 September 2001 ngemu unsur-unsur kayektèn, nanging wong-wong mau sajatiné ora temen-temen percaya marang pratelan-pratelan saka 11 September 2001.

Pratelan bab 11 September 2001 wus ka pralambangaké déning pratelan 11 Agustus 1840, lan pratelan iku kaandharaké déning Sister White nalika mènèhi katrangan tumrap kasampurnaning 11 Agustus 1840. Panjenenganipun ngandika:

“Ing wektu kang pas kaya kang wis katetepaké, Turki, lumantar para dutané, nampani pangayoman saka kakuwasan-kakuwasan sekutu Éropah, lan kanthi mangkono ndadèkaké dhèwèké mapan ana ing sangisoré pangwasané bangsa-bangsa Kristen. Kedadéan iku netepi ramalan mau kanthi cetha lan pas. Nalika prakara iku kawruhan, wong akèh dadi yakin marang kabenerané asas-asas tafsiran nubuatan kang ditampa déning Miller lan para kancané, lan sawijining dorongan kang nggumunaké kaparingaké marang gerakan advent. Wong-wong kang sinau lan duwé kalungguhan gabung karo Miller, ing sajroning martakaké uga nerbitaké pandhangané, lan wiwit taun 1840 tekan 1844 pakaryan iku saya nyebar kanthi cepet.” *The Great Controversy*, 334, 335.

Bab kang dikonfirmasi tanggal 11 Agustus 1840 iku yaiku yèn pamawas profetiké Miller iku akurat, lan pratelan tanggal 11 September 2001 iku konfirmasi yèn pamawas profetiké *Future for America* iku akurat. Wong akèh sing ora mratobat ing Juli 2023 ora bisa lan ora gelem nampani premis yèn metodologi kang dirancang déning Kristus, lan dipracayakaké marang *Future for America*, satemené iku metodologi udan pungkasan. Nanging banjur Kristus takon marang para sakabaté apa sing dipikir déning wong-wong mau, dudu déning wong

akèh iku.

“Gusti Yesus banjur ngaturake pitakon kapindho, gegayutan karo para murid piyambak: ‘Nanging miturut panemumu, Aku iki sapa?’ Pétrus mangsuli, ‘Paduka punika Sang Kristus, Putraning Allah ingkang gesang.’”

“Wiwit wiwitan, Pétrus wis pracaya yèn Yésus iku Mesias. Akeh wong liyané sing wis kasantosakaké déning piwucalé Yohanes Pembaptis, lan wis nampani Kristus, wiwit mamang tumrap pasugatané Yohanes nalika dhèwèké dipunjara lan dipatèni; lan saiki wong-wong mau uga mamang yèn Yésus iku Mesias, kang wis suwi banget ditunggu-tunggu déning wong-wong mau. Akeh para sakabat sing kanthi sregep ngarep-arep yèn Yésus bakal ngasta kalenggahané ana ing dhamparé Dawud banjur ninggalaké Panjenengané nalika padha weruh yèn Panjenengané ora duwé maksud mangkono. Nanging Pétrus lan para kancané ora nyingkur saka kasetyané. Lelakoné wong-wong kang ora tetep, sing wingi padha memuji nanging dina iki padha nyalahaké, ora ngrusak pracayané pandhèrèk sejatiné Sang Juruwilujeng. Pétrus nyatakaké, ‘Paduka punika Kristus, Putraning Allah ingkang gesang.’ Dhèwèké ora ngentèni kaurmataning karajan kanggo makuthani Gustiné, nanging nampani Panjenengané ana ing kawirangané.”

“Pétrus wus ngandharaké pracayané rolas murid iku. Nanging para murid isih adoh saka pangerten bab misi Kristus. Pambrontakan lan panyelewèngan saka para imam lan para panguwasa, sanadyan ora bisa mblésedaké wong-wong mau saka Kristus, isih ndadèkaké kebingungan kang gedhé tumrap wong-wong mau. Wong-wong mau durung weruh dalané kanthi cetha. Pangaribawa saka pawulangané nalika wiwitan, piwulangé para rabi, lan kakuwataning tradhisi, isih ngalangi pandelengé marang kayektèn. Saka wektu marang wektu, sorot pepadhang kang aji saka Gusti Yésus madhang wong-wong mau, nanging asring wong-wong mau kaya wong kang ngraba-raba ana ing antaraning peteng. Nanging ing dina iki, sadurungé wong-wong mau diadhep-adhepaké marang pangadilan gedhé tumrap pracayané, Roh Suci tumedhak marang wong-wong mau kanthi kakuwatan. Sakwatara mangsa, mripaté wong-wong mau dipalingaké saka ‘samubarang kang katon,’ supaya nyawang ‘samubarang kang ora katon.’ 2 Korinta 4:18. Ing sangisoré panyamaraning kamanungsan, wong-wong mau bisa mirsani kamulyaning Putraning Allah.”

“Gusti Yesus mangsuli Pétrus, pangandikané, ‘Begja kowé, Simon Bar-jona: awit dudu daging lan getih kang wus nyatakaké iku marang kowé, nanging Rama-Ku kang ana ing swarga.’” *The Desire of Ages*, 412.

Pangakuning Pétrus nalika netepaké yèn Kristus iku Putraning Allah, ngandharaké kanthi langsung marang pitakon pangujian saka sajarah mau. Wektuné wis tumeka supaya Sang Mesias katon, kaya kang wis katetepaké déning pangandikaning ramalané Allah, lan mung wong-wong kang nampani kayektèn iku bakal kaétung bebarengan karo wong-wong kang kawewahi déning pratelané Pétrus. Pétrus nggambaraké wong-wong kang nampani pesen kang katetepaké ing tanggal 11 September 2001, lan kang ngakoni yèn Gusti Yésus iku Putraning Allah. “Peter had expressed the faith of the twelve,” lan rolas wong kang diwakili

déning dhèwèké iku yaiku satus patang puluh papat èwu. Awit saka iku, Kristus ngowahi asmané Pétrus saka Simon Bar-jona dadi Pétrus ana ing pethikan iku.

“Simon” tegesé “dhèwèké sing ngrungu,” lan “bar” tegesé “putrané,” lan Yunus tegesé “manuk dara.” Simon nglambangaké wong-wong sing ngrungu pawartané manuk dara, kang nglambangaké kayektèn-kayektèn sing gegandhèngan karo baptisané Gusti Yésus, nalika Panjenengané dados Sang Kristus, kasucèkaké nganggo pangwasané, kaya dene kanthi simbolis dilambangaké déning tumedhaké Roh Suci awujud manuk dara.

Garis-garis reformasi maujud jejajar siji lan sijiné, lan Yokanan makili kaum Millerit, sing ing tanggal 11 Agustus 1840 mangan kitab cilik mau. Yérémia cocog karo prastawa iku, lan nalika dhèwèké mangan kitab cilik mau, dhèwèké banjur katimbalan nganggo asmane Gusti Allah.

Pangandika Paduka kawiskani, sarta aku wus mangan iku; lan pangandika Paduka tumrap aku dadi kabungahan lan kasukakaning atiku: amarga aku katimbalan déning asma Paduka, dhuh Pangéran Allahé sakehing sarwa tumindak. Yérémia 15:16.

Nalika Pangéran lumebet ing prajanjèn karo Abram, Panjenengané ngowahi jenengé dadi Abraham, kaya kang Panjenengané tindakaké marang Sarai lan Yakub. Pangowahan jeneng nggambaraké sesambetan prajanjèn, lan ing waymark nalika pralambang ilahi tumurun, umat Allah kudu mangan pawarta iku, lumebet ing prajanjèn, lan sawisé iku jenengé banjur diowahi. Minangka wakil para murid ing jaman Kristus, Simon Bar-jona nglambangaké wong-wong kang “krungu” pawarta saka “manuk dara.”

Nalika dhèwèké maringi paseksi yèn dhèwèké ngakoni manawa ing tenger dalan iku Gusti Yesus dadi Sang Kristus, lan manawa Panjenengané iku Putraning Allah, lan samubarang kabèh sing kalebu ing kono, banjur Kristus ngowahi jenengé dadi Pétrus. Dhèwèké wis mratélakaké piwulang sing ditampa déning umat prajanjiané Kristus ing sajarah iku, lan kanthi mangkono dhèwèké uga ngetipèkaké wong satus patang puluh papat èwu ing dina-dina pungkasan.

Aksara “P” iku aksara kaping nembelas ing alfabèt Inggris, lan aksara “E” iku aksara kaping lima ing alfabèt, lan aksara “T” iku aksara kaping rong puluh, aksara “E” kaulang maneh, lan jeneng iku dipungkasi nganggo aksara “R” kang minangka aksara kaping wolulas. Nembelas “ping” lima, “ping” rong puluh, “ping” lima, “ping” wolulas padha karo satus patang puluh papat ewu. Sang Ahli Basa Kang Ajaib ngandika marang Pétrus ing basa Ibrani, lan Prajanjian Anyar katulis ing basa Yunani, lan para juru basa Versi King James ngasilaké Prajanjian Anyar ing basa Inggris.

Senadyan wonten tigang tataran basa ingkang beda-beda, Kristus, ingkang punika Putraning Allah, Sang Ahli Basa ingkang Ajaib, lan Sang Pangeca Cacah ingkang Ajaib, maringi satunggaling pralambang babagan panyegelanipun satus patang dasa sekawan ewu wonten ing Matius pasal nembelas, ingkang selaras kaliyan Peperangan Panium, saha rawuhipun dhateng Kaisaréa Filipi. Panjenenganipun nindakaken punika kanthi

migunakaken pangwasanipun dhateng basa lan angka, awit Panjenenganipun punika Palmoni (Sang Pangeca Cacah ingkang Ajaib), lan Sang Sabda (Sang Ahli Basa ingkang Ajaib).

Kita bakal nerusaké pasinaon iki ing artikel sabanjuré.

“Meh rong èwu taun kapungkur, ana swara kang ngemu teges kang misterius kaprungu ana ing swarga, saka dhamparé Allah, ‘Lah, Aku rawuh.’ ‘Kurban lan pisungsung Paduka boten kersa, nanging Paduka sampun nyawisaken badan tumrap Aku.... Lah, Aku rawuh (ing gulungan Kitab sampun kaserat bab Aku), kanggé nglampahi karsa Paduka, dhuh Allah.’ Ibrani 10:5–7. Ing tembung-tembung punika dipratelakaken kasampurnaning ancas kang sampun kasimpen wiwit jaman kalanggengan. Kristus badhé ngrawuhi jagad kita, lan dados manungsa. Panjenenganipun ngandika, ‘Paduka sampun nyawisaken badan tumrap Aku.’ Saupami Panjenenganipun ngatingal kanthi kamulyan kang kagunganipun bebarengan kaliyan Sang Rama sadèrèngipun jagad katitahaken, kita boten badhé saged nahan pepadhanging rawuhipun. Supados kita saged nyawang punika lan boten katumpes, panampaking kamulyanipun katutupi. Kamanungsanipun dados selubung tumrap kaallahanipun,—kamulyan kang boten katingal katutupi ing wujud manungsa kang katingal.”

“Tujuan agung iki wis dipralambangaké lumantar pralambang-pralambang lan simbul-simbul. Grumbul kang murub, ing kono Kristus ngatingal marang Musa, ngumumaké Allah. Simbul sing kapilih kanggo nggambarake Ketuhanan iku sawijining grumbul asor, kang katoné ora nduwèni daya tarik apa-apa. Ing kono Sang Tanpa Wates kakandhut. Allah, kang kebak sih rahmat, nyelubungi kamulyan-É kanthi sawijining pralambang kang banget asor, supaya Musa bisa nyawang iku lan tetep urip. Mangkono uga ana ing tugu méga ing wayah awan lan tugu geni ing wayah bengi, Allah sesrawungan karo Israèl, mratélakaké karsan-É marang manungsa, lan maringi sih-rahmat-É marang wong-wong mau. Kamulyané Allah dilunakké, lan kaagungan-É diselubungi, supaya paningal kang ringkih saka manungsa kang winates bisa nyawang iku. Mangkono uga Kristus bakal rawuh ing ‘the body of our humiliation’ (Philippians 3:21, R. V.), ‘in the likeness of men.’ Ing paningale jagad, Panjenengané ora nduwèni kaéndahan kang ndadèkaké wong kepéngin marang Panjenengané; nanging Panjenengané iku Allah kang njelma dadi manungsa, pepadhangé langit lan bumi. Kamulyan-É diselubungi, kaagungan lan kaluhuran-É didhelikaké, supaya Panjenengané bisa nyedhak marang manungsa kang kebak kasangsaran lan kacobaan.”

“Gusti Allah dhawuh marang Nabi Musa tumrap Israèl, ‘Padha yasa papan suci kanggo Ingsun, supaya Ingsun dedalem ana ing tengah-tengahe’ (Pangentsan 25:8), lan Panjenengané banjur dedalem ana ing papan suci iku, ana ing satengahing umat-Nya. Sajeroning sakèhé pangembarané kang nglelakaké ing ara-ara samun, pralambang rawuhipun tansah ana bebarengan karo wong-wong mau. Mangkono uga Sang Kristus ngedegaké kémah suci-Nya ana ing satengahing pakemahaning kita para manungsa. Panjenengané ngedegaké kémah-Nya ing sacedhaké kémah-kémahé manungsa, supaya Panjenengané bisa dedalem ana ing antaraning kita, lan ndadèkaké kita wanuh marang

watak lan urip kaallahan-Nya. ‘Sang Sabda wus dadi daging, lan madeg kémah ana ing antaraning kita (lan kita wus nyawang kamulyané, yaiku kamulyan kaya kagungané Kang Putra ontang-anting saka Sang Rama), kebak sih-rahmat lan kayektèn.’ Yokanan 1:14, R. V., margin.”

“Awit Gusti Yesus rawuh manggon bebarengan karo kita, kita sumurup bilih Allah pirsamarang pacoban-pacoban kita, lan melasi marang kasangsaran kita. Saben putra lan putri Adam saged mangertos bilih Sang Nitahake kita punika kancaning para wong dosa. Amargi ing saben piwulang sih-rahmat, saben prasetya kabingahan, saben panggawe katresnan, saben daya tarik ilahi ingkang kawejangaken lumantar gesanging Juruwilujeng ing bumi, kita nyumurupi ‘Allah nunggil kaliyan kita.’”

“Setan nggambarake angger-angger katresnaning Allah minangka angger-angger pamrih pribadi. Panjenengané mratélakaké yèn tumrap kita ora mungkin manut marang pepakon-pepakoné. Tibané para wong tuwa kita kang wiwitan, bebarengan karo sakehing kasangsaran kang tuwuh saka iku, diprasalahaké déning panjenengané marang Sang Pencipta, nganti ndadèkaké manungsa nyawang Allah minangka panyebab dosa, kasangsaran, lan pati. Gusti Yésus rawuh kanggo mbukak cidra iki. Minangka salah siji saka kita, Panjenengané kudu maringi tuladha katresnan. Mulané Panjenengané ngagem kodrat kita, lan lumampah ngliwati pengalaman kita. ‘In all things it behooved Him to be made like unto His brethren.’ Ibrani 2:17. Manawa kita kudu nanggung samubarang kang ora nate ditanggung déning Gusti Yésus, mula ing prekara iki Setan bakal nggambarake yèn pangwasaning Allah ora cekap tumrap kita. Mulane Gusti Yésus ‘in all points tempted like as we are.’ Ibrani 4:15. Panjenengané nandhang saben pacoban kang dadi pérangan kita. Lan Panjenengané ora migunakaké kanggo kapentingan Sarirané piyambak kuwasa siji waé kang ora kaparingaké kanthi bébas marang kita. Minangka manungsa, Panjenengané ngadhepi pacoban, lan ngalahaké iku kanthi kakuwatan kang kaparingaké marang Panjenengané saka Allah. Panjenengané ngandika, ‘I delight to do Thy will, O My God: yea, Thy law is within My heart.’ Jabur 40:8. Nalika Panjenengané lumampah saubenging papan nindakaké kabecikan, lan marasaké kabèh wong kang kasangsara déning Setan, Panjenengané njlentrehaké marang manungsa wataking angger-anggering Allah lan sipating pangibadah marang Panjenengané. Uripé marakaké paseksi yèn kita uga bisa manut marang angger-anggering Allah.”

“Lumantar kamanungsanipun, Kristus nggayuh kamanungsan; lumantar kadewanipun, Panjenenganipun nyekel dhamparing Allah. Minangka Putraning manungsa, Panjenenganipun maringi tuladha katresnan ing pamratobat; minangka Putraning Allah, Panjenenganipun maringi kakiyatan dhateng kita supados kita saged manut. Kristus piyambak ingkang saking grumbulan wonten ing Gunung Horeb ngandika dhateng Musa, pangandikanipun, ‘AKU IKI AKU.... Mangkono kowe bakal ngandika marang para turunane Israel, AKU wis ngutus aku marang kowe.’ Exodus 3:14. Punika dados jaminaning pambebasanipun Israel. Mila nalika Panjenenganipun rawuh ‘kanthi rupa manungsa,’ Panjenenganipun nedahaken bilih Panjenenganipun punika AKU. Sang Bayi saking Bètléhèm, Juruwilujeng ingkang alus lan andhap-asor, punika Allah ingkang ‘kawujud ing daging.’ 1 Timothy 3:16. Lan dhateng kita Panjenenganipun ngandika:

‘AKU punika Pangon ingkang Apik.’ ‘AKU punika Roti gesang.’ ‘AKU punika Dalan, Kayekten, lan Gesang.’ ‘Sakèhé pangwasa wus kaparingaké marang Aku ana ing swarga lan ing bumi.’ John 10:11; 6:51; 14:6; Matthew 28:18. AKU punika jaminan tumrap saben prasetya. AKU; aja wedi. ‘Allah nunggil kaliyan kita’ punika tetanggungan kang mesthi tumrap pambebasan kita saking dosa, lan jaminan kakiyatan kita supados saged manut angger-anggering swarga.” The Desire of Ages, 23, 24.